ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ μοῦ ἔχαμε προχθές, εἰς τὴν δεξίωσιν τῆς «Πειραϊκῆς —Πατραϊκῆς» φιλικὴν παρατήρησιν, ἐπειδὴ εἶχα βάλει στὸ πιάτο μου δύο αὐγά. Λόγῳ χοληστερόλης. "Ἐδωσα μίαν πρόχειρον ἀπάντησιν, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι γενικὸν ἐνδιαφέρον καὶ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀφιερώσω ἕνα σημείωμα. Λοιπόν, τί εἶναι αὐτὴ ἡ ἀπὸ πολλοὺς ἐπίφοβος χοληστερόλη; Ἐπικρατεῖ γενικὰ ἡ ἄποψις ὅτι ἡ χοληστερόλη εἶναι κάτι κακό, κάτι ποὺ πρέπει νὰ προσπαθοῦμε νὰ τὸ ἀποφύγουμε. Ἀπὸ τότε ποὺ γνωρίζουμε, ὅτι ὁ χόρτος τοῦ αὐγοῦ περιέχει ἕνα τέταρτον γραμμαρίου χοληστερόλης, δηλαδὴ ἕνα μηδαμινὸν ποσοστὸν χοληστερόλης εἰς τὸ αἷμα, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι θὰ προκύψῃ ὁπωσδήποτε καρδιακὸν νόσημα. Ἀνεφέρθησαν πολλαὶ περιπτώσεις καρδιακῶν προσβολῶν χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὑπερβολικὴ χοληστερόλη εἰς τὸ αἷμα. Τὸ αὐτὸν ποσοστὸν χοληστερόλης εἰς τὸ αἷμα παίζει κάποιον ρόλον εἰς τὰ νοσήματα τῆς καρδίας μόνον ἐν συνδυασμῷ μὲ ἄλλας καταστάσεις ἢ κληρονομικότητα, παχυσαρκίαν, ὑπέρταση καὶ ἴσως αἰφνιδίους ἐνοχλήσεις ἀπὸ μεγάλην σωματικὴν προσπάθειαν.

□

ΤΟ ΑΥΓΟ ἔχει καὶ ἄλλην χρησιμότητα. Ὁ γιατρὸς εἰς περιπτώσεις τῆς παχυσαρκίας καὶ τῆς ὑπερτάσεως ἔχει γιὰ βοηθό του καὶ τὸ αὐγό. Ὑγρὴ πίεσις καὶ παχυσαρκία συγχὰ πηγαίνουν χέρι— χέρι. Ὅταν ὁ ἀσθενὴς χάνῃ βάρος καὶ ἡ πίεσις σημειώνει ἀντίστοιχον πτῶσιν. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὰ αὐγὰ παίζουν σπουδαῖον ρόλον, διότι βοηθοῦν εἰς τὴν μείωσιν τοῦ βάρους. Αὐτὸ ποὺ κάνει ὠφέλιμο τὸ αὐγὸ εἶναι ὅτι περιέχει μόνον 77 θερμίδες, ἀλλὰ ὅμως τί θερμίδες! Τὸ λίπος εἶναι ἐλάχιστον καὶ ἐπὶ πλέον ἕνα μέρος ἀπὸ αὐτὸ ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ περιστέλῃ τὴν χοληστερόλην εἰς τὸ αἷμα. Οἱ ἐμπειρογνώμονες σήμερα παραδέχονται ὅτι τὰ πολλὰ λίπη ποὺ καταναλίσκουμε γίνονται αἰτία νὰ διαταραχθῇ τὸ φυθμιστικὸν σύστημα ποὺ ἐλέγχει τὸ ποσοστὸν τῆς χοληστερόλης. Ἡ διαταραχὴ αὐτὴ ἐπιφέρει τὴν ἄνοδό της. Αὐτὴ ἡ ἄνοδος μαζὶ μὲ τὸ λίπος ποὺ παρουσιάζεται εἰς τὸ αἷμα, εἶναι πιθανὸν νὰ δῴῃ σὲ κακό. Τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἀρτηριῶν ἐπενδύεται μὲ στρώματα λίπους καὶ γίνεται στενώτερο. Ἂν αὐτὸ γίνῃ στὴν στεφανιαίαν ἀρτηρία καὶ ἐμποδίσῃ τὴν ροὴ τοῦ αἵματος, συμβαίνει καρδιακὴ προσβολή.

□

ΕΠΟΜΕΝΩΣ τὸ αὐγὸ εἶναι ἰδιαιτέρως πολύτιμο διὰ τὴν περιστολὴ τῆς διαίτης. Ἐπὶ πλέον, δίδει ἕνα ἱκανοποιητικὸ αἴσθημα, νοιώθοντας ὅτι ἡ πεῖνα ἐμειώθη αἰσθητά. Παρ' ὅλα αὐτὰ μόνον ὁ γιατρὸς μπορεῖ νὰ σᾶς συμβουλεύσῃ πόσα αὐγὰ πρέπει νὰ τρῶτε. Οἱ ὑγιεῖς ὅμως μποροῦν νὰ τρῶνε ὅσα αὐγὰ τοὺς ἀρέσει, δίχως νὰ στενοχωροῦνται γι' αὐτό.

Καὶ μάλιστα ὅταν τὰ αὐγὰ τοὺς τὰ καθαρίζουν ἄλλοι, νὰ ...γελοῦν!

□

ΗΡΙΖΑ τοῦ κακοῦ, φυσικά, εἶναι εἰς τὰ τραγούδια αὐτά, τὰ λεγόμενα «λαϊκά», ἐνῶ ὀλιγώτερα καὶ σπάνια εἶναι τὰ δικαιούμενα συσχετισμὸν μὲ τὸν Λαόν, τὰ δὲ πιὸ πολλά, ὁ κανών, ὁ σωρός, εἶναι βρωμερὰ σκουπίδια, δημιουργήματα ταξικομανῶν καὶ διαστρεβλωμένων καὶ ἐν γένει ἀκαθάρτων ὑποκειμένων, μὲ ἐμπνεύσεις εἴτε πρωτοτύπους εἴτε κλοπιμαίας ἀπὸ τὴν ἄπω ἀνατολήν, ἄλλο σκουπιδαριό αὐτό. Ἔχομεν... δημοκρατίαν, βεβαίως. Ἂς γράφωνται λοιπὸν καὶ ἂς συνθέτωνται καὶ ἂς γίνωνται δίσκοι— ὅποιος θέλει νὰ τοὺς ἀγοράζῃ, νὰ τοὺς παίζῃ στὸ σπίτι του— ἀλλὰ νὰ ἐπιτρέπεται ἡ δημοσία χρῆσις μόνον τῶν εἰδικῶς ἐγκεκριμένων τραγουδιῶν. Θὰ ἦτο κάποια λύσις.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 11 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 18 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Ἡ Ὁμοσπονδία Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων πολέμου Πελοποννήσου, — Ἐπανήσου ἀπέστειλε πρὸς τὸν πρόεδρον καὶ ἀντιπρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, τοὺς ὑπουργοὺς Δικαιοσύνης, Ἀναπληρωτὴν Συντονισμοῦ, Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ἐσωτερικῶν, τὸν ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ΠΕΣ τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Λαβόντες γνῶσιν γενομένου παρεμβατισμοῦ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης Πέτρου Γαρουφαλιᾶ εἰς Συνομοσπονδίαν Ἀναπήρων Θυμάτων πολέμου ἀντικαταστήσας διορισθεῖσαν δυνάμει ἀποφάσεως προέδρου Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν διοικησιν Συνομοσπονδίας καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐκκρεμεῖ ἔκδοσις δικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ ἀντικαταστάσεως προέδρου Συνομοσπονδίας διὰ παρανόμους καὶ ἀντικαταστατικὰς ἐνεργείας. Τοιαύτη ἀπόφασις προσβάλει δικαιοσύνην, δικαιώματα ἀνθρώπων καὶ κυβέρνησιν. Δὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ κυβέρνησιν τοῦ κυρίου Παπανδρέου ἡ ὁποία ἐθεώρησεν ἀπαράδεκτον ἐπέμβασιν ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τῆς δικαιοσύνης νὰ καταπατῇ ἤδη διὰ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης θεσμοὺς ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ δημοκρατία. Πρᾶξις σὰν καὶ αὐτὴ δὲν ἀπετολμήθη οὔτε ἀπὸ τὸν Χίτλερ οὔτε ἀπὸ τὸν Στάλιν. Ζητοῦμεν ἀπὸ Ὑμᾶς τὴν διαφύλαξιν τῆς δημοκρατίας. Κακοὶ εἰσηγηταὶ ὑπεχρέωσαν ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἰς ὀλίσθημα τὸ ὁποῖον εἶναι μεγαλύτερον καὶ αὐτῶν τῶν τελευταίων γεγονότων διὰ τῶν ὁποίων κατηγορήσαμεν τὴν ΕΡΕ. Ἐὰν δὲν ἀνακληθῇ ἀπόφασις προσβάλουσα τὴν δικαιοσύνην τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν δημοκρατίαν θὰ ὑποχρεωθῶμεν εἰς νόμιμον ἄμυναν πρὸς ἰδιαφύλαξιν τῶν ἰδεῶν ἐκείνων χάριν τῶν ὁποίων ἐχύσαμεν ποταμοὺς αἱμάτων καὶ ἐτοποθετήσαμεν τὴν Πατρίδα μας εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν ἐλευθέρων καὶ ὑπερηφάνων λαῶν. Δηλοῦμεν ὅτι ἀνάπηροι καὶ θύματα πολέμου ἐὰν δὲν ἀνακληθῇ ἀπόσις ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης θ' ἀνέλθωσιν εἰς πρωτεύουσαν καὶ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας καὶ δημοκρατίας εἰς τὸν ἀνώτατον Ὀργανισμόν μας καὶ ἂς τοὺς ἀντιμετωπίσῃ ὁ κακὸς Σύμβουλος τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης διὰ τῶν μηχανοκινήτων του».

Τὸ τηλεγράφημα ὑπογράφουν ὁ πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Ι. Παπακωνσταντίνου καὶ ὁ γεν. γραμματεὺς κ. Ι. Σμυρίλιος.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἐθνικὴ Ἕνωσις Ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου ἐπαρχίας Πατρῶν ἀπέστειλε πρὸς τοὺς πρόεδρον καὶ ἀντιπρόεδρον κυβερνήσεως, τοὺς ὑπουργοὺς Δικαιοσύνης, Ἀναπληρωτὴν —Συντονισμοῦ, Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ἐσωτερικῶν, τὸν ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τὸν ἀρχηγὸν ΓΕΣ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Ἀνάπηροι θύματα πολέμου ἐπαρχίας Πατρῶν λαβόντες γνῶσιν γενομένου παρεμβατισμοῦ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀντικαταστάσεως διορισθείσης δυνάμει ἀποφάσεως προέδρου Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν διοικήσεως Συνομοσπονδίας Ἀναπήρων θυμάτων πολέμου Ἑλλάδος διαμαρτύρονται ἐντόνως καὶ μετὰ ἀγανακτήσεως. Τοιαύτη ἀπόφασις προσβάλει δικαιοσύνην δικαιώματα ἀνθρώπων καὶ εἶναι ἀντίθετος διακηρύξεων ἐξοχωτάτου προέδρου κυβερνήσεως περὶ δημοκρατίας καὶ ἐλευθερίας καὶ ἀποσκοπεῖ ἐπανάφορὰν Συνομοσπονδίαν μας τέως διοικήσεως Συνομοσπονδίας, ἥτις ἀνερριχήθη ἐξουσίαν κατόπιν γενομένου παρεμβατισμοῦ ὑπὸ ὑφυπουργοῦ Καρσιμανλικῆς κυβερνήσεως Γεωργίου Θεμελῆ καὶ βαρυνομένην διὰ καταχρήσεις, σπατάλην ἱεροῦ χρήματος ἀναπήρων θυμάτων πολέμου, ἀντικαταστατικὰς καὶ παρανόμους ἐνεργείας, παραβάσεις καταστατικοῦ, ὑπερβάσεις καθήκοντος καὶ κατάχρησιν ἐξουσίας. Ζητοῦμεν ἄμεσον ἀνάκλησιν ἀποφάσεως ταύτης στρεφομένης ἐναντίον 85 χιλιάδων οἰκογενειῶν ἀναπήρων θυμάτων πολέμου ἀγωνισθέντων καὶ θυσιασθέντων διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν Πατρίδος μας καταστῶντες ταύτην ὑπόδειγμα ἡρωϊσμοῦ εἰς ὅλα τὰ Ἔθνη καὶ τοποθετήσαντες αὐτὴν εἰς πρώτην σειρὰν ἐλευθέρων καὶ ὑπερηφάνων λαῶν. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἀνακλήσεως ἀποφάσεως ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἥτις καταπατεῖ ἤδη θεσμοὺς ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ δημοκρατία καὶ προσβάλει δικαιοσύνην, ἀνθρώπινα δικαιώματα, Σύνταγμα καὶ δημοκρατίαν, δηλοῦμεν ὅτι θέλομεν ἀγωνισθῆ διὰ παντὸς νομίμου μέσου πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ δικαίου μας καὶ μὴ ἐπαναφορᾶς Συνομοσπονδίας μας τῶν ἀνθρώπων τῆς Καραμανλικῆς ὀκταετίας».

Τὸ τηλεγράφημα ὑπογράφουν ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως κ. Κων. Μίντζας καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς κ. Ἰ. Σμυρίλιος.

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Τὸ γραφεῖον παρκέττων Ζαχαράτου καὶ Κοντογιαννάτου μετεφέρθη Ρήγα Φερραίου 153, τηλ. 70—600.

Τὸ χορόδραμα Ρένας Καμπαλάδου εἰς τὴν Πάτρα

Προσφορὰ τῆς Περιηγητικῆς

Χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Τμήματος Πατρῶν τῆς Ἑλληνικῆς Περιηγητικῆς Λέσχης τὸ Σάββατο καὶ τὴν Κυριακὴ ἐμφανίστηκε μὲ δύο παραστάσεις στὸ Δημοτικὸ Θέατρο τὸ χορόδραμα τῆς Ρένας Καμπαλάδου. Τὸ ἐκλεκτὸ καλλιτεχνικὸ συγκρότημα ἐρμήνευσε τὶς «Ἐναλλαγὲς» τοῦ Χόλστ, τὴν «Ἠλέκτρα» τοῦ Μίκη Θεοδωράκη καὶ τὸ «Μοναστηράκι» τοῦ Σταύρου Ξαρχάκου, ὅλα κατὰ χορογραφίες τῆς πρωταγωνίστριας Ρένας Καμπαλάδου καὶ μὲ παρτεναίρ της τὸν γνωστὸ χορευτὴ Γιώργο Ἐμιρζᾶ. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ μπαλέττου ἀπέδωσαν ἄψογα τὸν ρόλο τους. Ἰδιαίτερα ἄρεσε τὸ «Μοναστηράκι» ποὺ ἐρμηνεύτηκε μὲ πολλὴ ζωντάνια. Ἡ Περιηγητικὴ Πατρῶν, ποὺ μὲ οἰκονομικὴ θυσία της παρουσίασε στὴν Πάτρα τὸ χορόδραμα Καμπαλάδου, προσέφερε μὲ τὴν ἐκδήλωση αὐτὴν ἐξαιρετικὴ ὑπηρεσία στὴν καλλιτεχνικὴ κίνηση τῆς πόλεως καὶ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία σ' ἕνα εὐρύτερο κοινὸ νὰ ἐξοικειωθῇ μὲ τὴν ὑψηλὴ τέχνη τοῦ χοροῦ.

ΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΗΝΟΙΞΑΝ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τὴν 11ην πρωϊνὴν τῆς Κυριακῆς εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκθέσεων τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης παρουσίᾳ τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας κ. Ἀρ. Κακούρη, τοῦ Βουλευτοῦ κ. Ἀχιλ. Γεροκωστοπούλου, τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Κ.Ε.Τ.Σ κ. Γ. Κοτσάλη, τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ τῆς Ἀστυν. Διευθύνσεως κ. Κ. Παπασπυρόπουλου, ἄλλων ἐκπροσώπων τῶν ἀρχῶν, ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν καὶ πλήθους κόσμου ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς «Α' Ἀχαϊκῆς Ἐκθέσεως Φωτογραφίας» καὶ «Ἐκθέσεως Πατρινοῦ Βιβλίου» ποὺ ὠργανώθησαν ὑπὸ τοῦ Φυσιολατρικοῦ Συνδέσμου Πατρῶν.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν φωτογραφίας συμμετέχουν οἱ συμπολῖται ἐπαγγελματίαι φωτογράφοι Κ. Ἀνδρόπουλος, Γ. Ἀντζουλάτος, Τ. Στρατηγόπουλος, καὶ οἱ ἐρασιτέχναι Χ. Ἀγγελόπουλος, Κ. Δόντας, Τ. Μπογδανόπουλος, Ν. Μυλωνᾶς, Ν. Πορευόπουλος, Α. Σακελλαρίου καὶ Γ. Τζεβελέκης.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Βιβλίου συμμετέχουν οἱ Κ. Ἀναγνωστόπουλος, Ἀν. Ἀρβανιτάκης, Δ. Ἀσημακοπούλου, Κ. Δημητρόπουλος, Μ. Ἐμμανουήλ, Δ. Κάβουρας, Γ. Καραλῆς, Δ. Λάγαρης, Θ. Λαλαπάνος, Ν. Λευτάκης, Ἀρχ. Ἰακ. Λιαρομμάτης, Δ. Λοβέρδος, Δ. Λούκος, Γερ. Μακρυδήμος, Γ. Μαλτέζος, Αλ. Μαρασλῆς, Κωστῆς Μελισσαρόπουλος, Ἠλ. Μικρούτσικου, Γ. Μπούρας, Τ. Ξανάλατος, Γ. Πανίτσας, Γ.Παπαγγελούτσου, Ι. Παπαδημητρίου, Ἀρχ. Χαρ. Πνευματικάκης, Γ. Παπανικολάου, Μ. Πράτσικας, Ν. Σκληρός, Γ. Σοῦλος, Κ. Τριανταφύλλου, Δ. Τσιλλύρας, Χρ. Χασάπης καὶ Π. Χρονόπουλος.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας πλῆθος κόσμου ἐπεσκέφθη τὰς ἐκθέσεις καὶ ἐξεφράσθη κολακευτικώτατα διὰ τὸ ἔργον τοῦ Φυσιολατρικοῦ Συνδέσμου.

Καθ' ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον καὶ Κυριακὴν ὥραν 8.30' μ.μ. θὰ γίνεται προβολὴ ἐγχρώμων φωτογραφιῶν.

Αἱ ἐκθέσεις θὰ παραμείνουν ἀνοικταὶ μέχρι τῆς 23ης τρέχοντος μηνός.

GENEVIEVE EOSTER

Τὸν καιρὸ τοῦ ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΝΚΟΛΝ

1809 · 1865

11ον

Ἡ ἐξόρμηση τῶν Βορειοαμερικανῶν γιὰ τὸν ἀποικισμὸ τῶν δυτικῶν ἐκτάσεων. Οἱ Λίνκολν ἔρχονται στὴν Ἰνδιάνα. Καὶ ἄλλος σύγχρονος τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Ρόμπερτ Λή

Καμιὰ σαρανταριὰ χρόνια, ὕστερ' ἀπ' τὴν ἀνεξαρτησία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, κι' ἀφοῦ εἶχε κερδηθῇ ὁ δεύτερος πόλεμος ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας, οἱ Βορειοαμερικανοὶ στράφηκαν πρὸς τ' ἀπάτητα ἐδάφη κι ἀρχίνησε, μὲ τὸν ἐποικισμὸ τῶν μεγάλων περιοχῶν πρὸς τὰ δυτικά, ἡ ἐποχὴ τῶν Πρωτοπόρων, τῶν PIONEER ὅπως τοὺς λέγανε.

Πρωτοπόροι ἦταν αὐτοὶ ποὺ ξεκινοῦσαν γιὰ νὰ βροῦν ἀνεκμετάλλευτα χωράφια, νὰ κτίσουν ἄλλους συνοικισμούς, νὰ ὀργτοῦν σὲ καινούργιες δουλειές, καὶ ν' ἀνοίξουν νέες ἐπιχειρήσεις.

Λίγοι ἦταν ἀντίθετοι σ' αὐτὴ τὴ γενικὴ τάση τῆς ἀναζήτησης καινούργιας τύχης καὶ γρήγορου πλουτισμοῦ. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν καὶ ὁ ἱεροκήρυκας Μπήτσερ, ὁ πατέρας τῆς Ἐριέττας Μπήτσερ, ποὺ ἔγραψε τὴν Καλύβα τοῦ Μπάρμπα—Θωμᾶ, τὸ πιὸ φημισμένο βιβλίο γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν νέγρων δούλων.

Ὁ Μπήτσερ φώναζε πὼς αὐτοὶ ὅλοι ποὺ ξεκινοῦσαν γιὰ νἄβρουν πλούτη θὰ ἔχαναν τὴ ψυχή τους καὶ πὼς ὁ ἄνθρωπος ἔπρεπε νὰ βρίσκη τὴν εὐτυχία μὲ τὰ λίγα. Μὰ οἱ συμβουλὲς τοῦ Μπήτσερ δὲν ἐμπόδισαν τὸ πολυάριθμο κῦμα τῆς ἐξόδου πρὸς τὶς ἀχανεῖς δυτικὲς ἐκτάσεις γιὰ τὴν ἀνακάλυψη μεταλλείων χρυσαφιοῦ, καινούργιων κάμπων κι' ἄλλων πηγῶν πλουτισμοῦ.

Τώρα, ὕστερ' ἀπ' τὶς νῖκες τοῦ Τζάκσον καὶ τὴν ἐξόντωση τῶν ἐρυθροδέρμων, ὁλόκληρη ἡ πλούσια κοιλάδα τοῦ Μισσισιπῆ ἦταν ἀνοιχτὴ στοὺς λευκούς. Οἱ πρωτοπόροι ρίχτηκαν στὴ μεγάλη ἐξόρμηση πλαταίνοντας τὰ ὅρια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὅλο καὶ περισσότερο πρὸς τὰ μέσα, πρὸς τὰ δυτικά, ὥσπου ἔφθασαν στὶς ἀκτὲς τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ.

Στὰ πρῶτα χρόνια, ὅταν τὸ Κεντάκυ ἦταν ἔδαφος τῶν Ἰνδιάνων, ἡ ὁροσειρὰ Ἀλέγκανυ ἦταν τὸ πιὸ μακρυνὸ ὁρόσημο τῆς ἀποικίας. Ὁ Ἄγγλος βασιλεὺς ἀπηγόρευε μάλιστα νὰ προχωρήσουν πιὸ πέρα οἱ μετανάστες. Ὕστερα ὅμως ἀπὸ τὸν πρῶτο πόλεμο τοῦ 1783, ὅλη ἡ περιοχὴ στ' ἀνατολικὰ τοῦ ποταμοῦ Μισσισιπῆ εἶχε γίνει κτῆμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ Λουϊζιάνα ὅμως ἦταν ἀκόμη κτήση ἱσπανική. Σὲ λίγο οἱ Ἱσπανοὶ τὴν πούλησαν στοὺς Γάλλους, κι' οἱ Γάλλοι στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες στὸ 1803. Ἔτσι ἀδιάκοπα καὶ σύντομα μεγάλωνε τὸ νέο κράτος τῶν Βορειοαμερικανῶν.

⁂

Ὅπως εἴπαμε πάρα πάνω, ἡ ζωὴ στὸ Κεντάκυ ἦταν δύσκολη γιὰ τοὺς Λίνκολν. Σὰν ἔγινε λοιπὸν ἑπτὰ χρονῶν ὁ μικρὸς Ἀβραάμ, — ὁ Ἄμπι καθὼς τὸν λέγανε χαϊδευτικὰ — ὁ πατέρας ξέκανε τὸ χωράφι καὶ πῆρε τὴν οἰκογένεια στὴν Ἰνδιάνα, ὅπου ἡ γῆ ἦταν καλύτερη κι' οἱ σοδιὲς πιὸ ἄφθονες. Οἱ ἐρυθρόδερμοι εἶχαν ξεκαθαριστεῖ ὁλότελα κι' ἡ Ἰνδιάνα θὰ γινόταν Πολιτεία.

Οἱ Λίνκολν φορτώσανε τὰ λιγοστά τους πράματα — τὸ ἄροτρο καὶ τὰ ἐργαλεῖα, μερικὰ παπλώματα καὶ κάτι μπόγους —σὲ δυὸ ἅλογα, τὰ καβάλλησαν καὶ τράβηξαν σιγὰ - σιγὰ γι' ἀπάνω. Ἀφοῦ πορεύθηκαν καμπόσο καὶ πέρασαν ποτάμια καὶ λαγκάδια, φτάσαν στὸ καινούργιο κτηματάκι ὅπου κόβοντας δέντρα ἀπ' τὸ δάσος στήσανε μιὰ καλύβα πρὶν τοὺς πιάσει ὁ χειμῶνας.

Τὸν ἄλλο χρόνο ἤρθανε κι' οἱ ἄλλοι Λίνκολν νὰ τοὺς βροῦν — ὁ θεῖος Τὸμ μὲ τὴ φαμίλια του — καὶ κάθησαν ὅλοι μαζὶ μέσ' στὴν ἴδια καλύβα.

Αὐτὸ δὲν κράτησε πολύ. Σὲ λίγο πέθανε ὁ θεῖος Τὸμ κι' ἡ γυναίκα του ἀπὸ μιὰ ἐπιδημία ποὺ θέριζε τὴν Ἰνδιάνα ἐκεῖνο τὸν καιρό. Δὲν τὴ γλύτωσε οὔτ' ἡ μητέρα τοῦ Ἄμπι. Ἐκεῖ ποὺ τῆς πήγαινε ὁ μικρὸς νερὸ νὰ δροσίσῃ τὰ χείλη της ποὺ τῆς τάκαιγε ὁ πυρετός, ἡ ταλαίπωρη ξεψύχησε. Σὲ τέτοιες ἐρημιὲς οὔτε παπᾶς βρισκόταν οὔτε νεκροθάφτης. Πατέρας καὶ γυιὸς φτιάξανε μόνοι τους ἕνα φέρετρο καὶ μόνοι τους τὴ θάψαν.

Τώρα μέναν τέσσερες. Ὁ πατέρας, ὁ Ἀβραὰμ κι' ἡ ἀδελφούλα του ἡ Σάρα μὲ τὸν ξάδελφό τους, τὸν Ντένις — τὸ παιδὶ τοῦ θεῖου Τόμ — ἕνα παλληκάρι 19 χρονῶν.

Τὸν ἄλλο χειμῶνα ὁ πατέρας Λίνκολν ξαναγύρισε στὸ Κεντάκυ γιὰ «δουλειές» ὅπως εἶπε. Τὸν εἶχαν χάσει τὰ παιδιὰ κάμποσους μῆνες, ὥσπου μιὰ μέρα ἤρθε πίσω μὲ μεγάλη συντροφιά.

Εἶχε ξαναπαντρευτεῖ κι' ἔφερνε τὴν καινούργια γυναῖκα του μαζί, τὴ χήρα Τζόνστον μὲ τὰ τρία της παιδιά. Εἶχαν ἔρθει μὲ τὸ δικό τους ἀμάξι, ἕνα μεγάλο ἀμάξι μὲ 4 ἅλογα, τίγκα φορτωμένο ἔπιπλα, ροῦχα καὶ πράματα λογῆς - λογῆς.

Ὁ πατέρας Λίνκολν ἔδειξε στὰ παιδιὰ τὴν κυρία Τζόνστον. «Αὐτὴ θἄναι ἡ καινούργια σας μητέρα», τοὺς εἶπε.

Ἡ κυρία Τζόνστον κοίταξε τὸν Ἀβραάμ — ἦταν τώρα δέκα χρονῶν — καὶ τὴ Σάρα — αὐτὴ ἦταν ὀώδεκα — καὶ τοὺς εἶπε μ' ἕνα γλυκὸ χαμόγελο δείχνοντας τὰ τρία παιδιά της: «Κι' αὐτὰ ἄναι τὰ καινούργια σας ἀδέλφια».

Ὁ μικρὸς Ἀβραὰμ χαμογέλασε λίγο κι' αὐτός. Ἡ μητρυιὰ φαινόταν καλὸς ἄνθρωπος. Εὐθὺς ἀπὸ κεῖνο τὸ βράδυ ὁ Ἀβραὰμ πλάγιασε πλυμένος σ' ἕνα καθαρὸ καὶ ζεστὸ κρεββάτι... Ὡς τότε κοιμόταν σὲ μιὰ στίβα ἀπὸ φλοῦδες κι' ἄχυρα. Τὸ ἔξυπνο θλέμμα τοῦ παιδιοῦ εἶχε ἀρέσει στὴ μητρυιά. Γίνηκαν καλοὶ φίλοι κι' ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια ὁ Ἀβραὰμ Λίνκολν ἔλεγε πὼς αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἦταν ὁ καλύτερος φίλος ποὺ εἶχε στὸν κόσμο.

Ἡ μητρυιά, μ' ὅλο ποὺ ἡ ἴδια δὲν ἤξαιρε γράμματα, φιλοτιμήθηκε νὰ τὸν στείλῃ στὸ δάσκαλο τοῦ γειτονικοῦ χωριοῦ γιὰ ἕνα χρόνο. Μονάχα γιὰ ἕνα χρόνο, γιατὶ ὁ Ἄμπι ἔπρεπε νὰ δουλεύῃ σκληὰ γιὰ νὰ βγάζῃ τὸ ψωμί του ὅπως δουλεύουν ὅλα τὰ φτωχὰ παιδιά. Ἔτσι, ὅποια δουλειὰ κι' ἂν τύχαινε, τὴν ἔκανε ὁ Ἄμπι, στὸ κτῆμα ἢ στὸ χωριό. Μὰ ὅση δουλειὰ κι' ἂν εἶχε, πάντα κατάφερνε νὰ διαβάζῃ ἕνα βιβλίο, πότε τοὺς Μύθους τοῦ Αἰσώπου, πότε καμμιὰ χρηστομάθεια. Τὸ πρῶτο βιβλίο ποὺ ἀγόρασε μοναχός του, ἦταν ἡ Ζωὴ τοῦ Γεωργίου Οὐάσιγκτων, σοβαρὸ καὶ βαρὺ βιβλίο ποὺ τὸν ἔκανε σὰν τὸ διάβαζε πιὸ σκεφτικὸ ἀκόμη ἀπ' ὅτι ἦτανε στὸ φυσικό του. «Δὲν θὰ σκάβω, δὲν θὰ πλανίζω, δὲν θὰ κόβω ξύλα, ρ' ὅλη μου τὴ ζωή», ἔλεγε ὁ Ἄμπι, «πρέπει νὰ μάθω καὶ γράμματα».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Ἄγγλων στὸ βόρειο ἥμισυ τοῦ δυτικοῦ ἡμισφαιρίου, θὰ ἐγινόταν ὁ σημερινὸς γίγας μὲ τὰ 195 ἑκατομμύρια κατοίκους, μὲ τὸν ἀχανῆ πλοῦτο, τὴν ἄνευ προηγουμένου εὐημερία καὶ τὴν μοναδικὴ δύναμι στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀπὸ τὸ ὀλιγάριθμο πληθυσμιακὰ ἀποικιακὸ ἐξάρτημα τῆς Βρετανίας εἰς τὸν σημερινὸν ὑπεργίγαντα, ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς ἕνα ἀπὸ τὰ κορυφαῖα, ἂν ὄχι τὸ κορυφαῖο φαινόμενο τῆς ἱστορίας.

Ἡ ἴδια ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται καὶ τώρα καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Αὐστραλιανῆς Ὑπάρχουν πολλὰ τὰ κοινὰ χαρακτηριστικὰ ἀνάμεσα εἰς τὰ δύο φαινόμενα.

Ἡ Ἀμερικὴ εἶναι τέκνο τῆς Εὐρώπης, μέσω τῆς μεταναστεύσεως. Ἡ Αὐστραλία εἶναι, ἐπίσης, δημιούργημα τῶν μεταναστῶν. Ἡ ἀγγλικὴ εἶναι γλῶσσα καὶ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης. Ὁ ἀχανὴς ἐδαφικὸς καὶ ὀρυκτὸς πλοῦτος, κοινὸ χαρακτηριστικὸ καὶ τῶν δύο. Ἡ φυσικὴ ρώμη ἐντυπωσιακὸ κοινὸ γνώρισμα καὶ τῶν δύο φυλῶν. Ὑπάρχουν λοιπόν, ὅλες οἱ προϋποθέσεις, διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Αὐστραλίας, τὸ προηγούμενο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν μάλιστα τῆς Αὐστ